

[Ministeren for kulturelle anliggender]

det, der sker fra næste sæson, 1987-88. Der har man allerede i de budgetter, som er kendt – og det nævnte jeg i mit første indlæg – måttet opskrive budgettet, måttet korrigere for pris- og lønstigninger og andre stigninger med 600.000 kr., og så kommer der også yderligere 600.000 kr. fra staten ind i systemet fra 1987-88. Derfor kommer der altså 1,2 mill. kr. yderligere ind.

Alt det nævner jeg, selv om det for mange lyder som småpenge i forhold til det, der tales om her, som et udtryk for, at området på trods af alle de vanskeligheder, vi har med at få økonomien til at hænge sammen på det kulturpolitiske budget, faktisk har så stor bevågenhed, at der kan ske noget, selv om man ellers ville være tilbageholdende.

Og så gentager jeg, at hvis vi på nogen måde kan, så vil vi prøve på i 1988 at få gjort, hvad der gøres kan, for at følge denne linje op.

Men jeg mener, den virkelig afgørende debat om disse ting må komme senere, også fordi hr. Bernhard Baunsgaard jo har ret i, at der er en række indbyggede strukturproblemer i hele sammenhængen i vort teaterliv, som vi må tage hul på. Det er vigtigt at få debatten i en sammenhæng og ikke foretage løse slag den ene vej og den anden vej nu, inden vi kan komme ind i en debat, hvor vi kan prioritere, og hvor vi kan tilrettelægge en teaterlov og dermed en ramme om teaterlivet, som også tager højde for en række af de ganske alvorlige og væsentlige problemer, som er trukket frem her i debatten.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har allerede én gang nævnt, at vi her opererer under det system, som Niels Matthiassen har indført, nemlig at halvdelen betales lokalt og halvdelen af staten, og jeg tror, at det ville være meget dræbende, om vi nu greb ind i det og ødelagde det. Der er farer ved dette system, og jeg kan godt sige, at jo mindre en enhed der træffer beslutningen, jo større er faren for, at det udsædvanlige og eksperimenterende ikke får råderum. Sådan er det jo.

Men der er jo også fordelene. Det er lokalt, man skal ytre ønsket om at se teater, det er lokalt, man skal udtrykke ønsket om, at vi skal have et rejsende landsteater. Det er

vel det, man kan kalde græsrodderne, der her skal agere. Det er en stor fordel, at det ikke er noget, man presser ned over befolkningen ovenfra.

Jeg ønsker ikke at bryde dette princip, nej, men det er netop det, man vil, når man siger, at staten skal gå ensidigt ind og bevilge penge. Jeg understreger, at ministerens halve million var jo under forudsætning af, at man lokalt gennem amterne ville skaffe en halv million også; så ville det blive en hel. Jeg synes ikke, at vi skal bryde dette princip. Lad dog folk få lov til at være medbestemmende, men så skal vi ikke tage medbestemmelsesretten fra dem ved at gå ind og lade staten bevilge ekstra.

Der er ét område, hvor jeg synes at vi skal gøre noget for at ligestille Det Rejsende Landsteater. Det fremgik af det forslag, jeg i sin tid udarbejdede, at vi gav et særligt rejsetilskud. Hvis tiden er løbet fra dette rejsetilskud, der jo kom i 1983, kan vi se på dette særskilt, men et sådant forslag har der jo ikke været.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hvis hr. Bernhard Baunsgaard dog en gang imellem kunne høre efter, hvad det er, vi taler om her, og læse de forslag, vi har stillet!

Det drejer sig om, at vi har fået at vide, at Amsrådsforeningen vil stille 3 mill. kr. til rådighed, fordi man lokalt ønsker at støtte teaterforeningerne. Derfor opfordrer vi til, at man her i Folketinget bevilger 3 mill. kr. ekstra på grundlag af de 3 mill. kr., der ude lokalt er ønske om at bevilge.

Jeg vil gerne sige til kulturministeren, at i det øjeblik, jeg stod heroppe på talerstolen, dog som formand for kulturudvalget, og sagde, at det var sørgeligt, at det lovforslag var kommet så sent frem, så tænkte jeg: tak, skal du ellers have, den får du tilbage igen, når nu forslaget om støtte til provinsens teaterliv kommer! Den har jeg fået, og jeg har taget den til mig.

Jeg vil også godt sige til kulturministeren, at det er jo ikke en måde at debattere på at sige, at jeg står heroppe og siger, at nogle er bedre over for teater end andre. Det er jo ikke at give mig et rimeligt svar på de ting, jeg har fremført. Jeg har ikke sagt, at alle her